NORAKSTS
Lieta Nr.A42948609
A05045 –10/43

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Valmierā 2010.gada 4.februārī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis G.Ploriņš,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *S.S.* (personas kods */personas kods/*) pieteikuma par Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes priekšpilsētas pārvaldes 2009.gada 27.augusta nolēmuma Nr.D57/03/ZV048889/1 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā 2009.gada 1.oktobrī saņemts *S.S.* (turpmāk arī pieteicējs) pieteikums par Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes priekšpilsētas pārvaldes 2009.gada 27.augusta nolēmuma Nr.D57/03/ZV048889/1 (turpmāk arī Lēmums) atcelšanu.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2009.gada 6.oktobra lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta.

[2] 2009.gada 15.jūlijā Rīgas pašvaldības policijas inspektors noformēja administratīvā pārkāpuma protokolu ZV Nr.048889 (turpmāk arī Protokols), kurā konstatēja, ka pieteicējs pārkāpis Rīgas domes 2007.gada 19.jūnija saistošo noteikumu Nr.80 „Sabiedriskās kārtības noteikumi Rīgā" (turpmāk – Saistošie noteikumi Nr.80) 4.1.apakšpunkta prasības, proti, trokšņoja, atskaņojot skaļu mūziku ar valdījumā esošu skaņas iekārtu (mājas kinozāle „PHILIPS").

2009.gada 29.jūlijā Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes priekšpilsētas pārvaldes priekšnieka vietnieks pieņēma lēmumu Nr.D57/03/ZV048889 (turpmāk arī Sākotnējais lēmums), ar kuru pieteicējs par Saistošo noteikumu Nr.80 4.1.apakšpunkta prasību neievērošanu sodīts ar naudas sodu Ls 100 apmērā.

Šo lēmumu pieteicējs apstrīdēja, un Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes priekšpilsētas pārvaldes (turpmāk arī Atbildētājs vai Pārvalde) priekšnieks ar Lēmumu grozīja Sākotnējo lēmumu, nosakot naudas sodu Ls 60 apmērā.

[3] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot to atcelt turpmāk norādīto iemeslu dēļ.

[3.1] Pieteicējs norāda, ka administratīvā pārkāpuma lietā Nr.D57/03/ZV048889 nav pierādījumu faktam, ka pieteicēja atskaņotā mūzika skanēja skaļi. Lēmumā nav norādīts ne skaņas stiprums, ne mērierīce, ar kuru tas fiksēts. Pieteicēja ieskatā, atskaņotā mūzika nebija apkārtējiem traucējoša, līdz ar to sabiedriskā kārtība netika traucēta un sabiedrības interesēm netika nodarīts

kaitējums. Lēmumā nav konstatēta administratīvā pārkāpuma objektīvā puse, tādēļ atbildētājam bija jāņem vērā Administratīvā procesa likuma (turpmāk APL) 5.pantā noteiktais privātpersonu tiesību ievērošana princips, kad šaubu gadījumos jāpieņem lēmums, kas veicina privātpersonas tiesību un tiesisko interešu aizsardzību.

[3.2] Saistošo noteikumu Nr.80 4.1.apakšpunkts nosaka, ka Rīgas administratīvajā teritorijā aizliegts trokšņot vai pieļaut troksni, ko rada valdījumā esošs trokšņa avots neatkarīgi no tā atrašanās vietas, ja tas traucē apkārtējo personu mieru, iestāžu, organizāciju normālu darbību, bet nav saistīts ar satiksmi vai pasākumiem, kas saskaņoti ar Rīgas pilsētas izpilddirektoru. Saskaņā ar minēto noteikumu 15.punktu par šo prasību neievērošanu, ja pārkāpums ir izdarīts laikā no plkst.23.00 līdz plkst.7.00, fiziskajām personām uzliek naudas sodu no simt latiem līdz divsimt piecdesmit latiem. Saistošie noteikumi izdoti saskaņā ar likuma „Par pašvaldībām" 43.pantu.

Likuma „Par pašvaldībām" 43.pants piešķir pašvaldībai tiesības izdot saistošos noteikumus, paredzot administratīvo atbildību par to pārkāpšanu, ja atbildība nav paredzēta likumos.

Uz administratīvā pārkāpuma izdarīšanas dienu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī LAPK) 167.[1] pants noteica atbildību par akustiskā trokšņa normatīvu un vides trokšņa robežlieluma pārkāpšanu. Šā panta pirmā daļa paredzēja, ka fiziskajām personām izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu no Ls 20 līdz Ls 250 par jebkāda veida darbību, kas rada troksni un pārsniedz attiecīgā diennakts stundā noteikto akustiskā trokšņa robežlielumu. Tādējādi izriet, ka uz administratīvā pārkāpuma izdarīšanas dienu LAPK 167.[1]panta pirmā daļa jau paredzēja administratīvo atbildību par akustiskā trokšņa normatīvu un vides trokšņa robežlielumu neievērošanu. Līdz ar to nav piemērojama administratīvā atbildība saskaņā ar Saistošajiem noteikumiem, jo atbildība jau ir noteikta LAPK.

[3.3] Ministru kabineta 2004.gada 13.jūlija noteikumi Nr.598 „Noteikumi par akustiskā trokšņa normatīviem dzīvojamo un publisko ēku telpās" (turpmāk Ministru kabineta noteikumi Nr.598) nosaka akustiskā trokšņa pieļaujamos normatīvus dzīvojamo un publisko ēku telpās, lai nodrošinātu cilvēku aizsardzību pret akustiskā trokšņa nelabvēlīgo iedarbību. Minēto noteikumu 4.punkts nosaka, ka akustiskā trokšņa mērījuma veikšanu tiesīgas veikt laboratorija, kuras akreditētas valsts aģentūrā „Latvijas Nacionālais akreditācijas birojs" atbilstoši standartam LVS EN ISO/IEC 17025:2005 „Testēšanas un kalibrēšanas laboratoriju kompetences vispārīgās prasības" un par kurām Ekonomikas ministrija ir publicējusi paziņojumu laikrakstā „Latvijas Vēstnesis", vai citās Eiropas Savienības dalībvalstīs akreditētās laboratorijās, kuras, veicot trokšņa mērījumus, ievēro Ministru kabineta noteikumu Nr.598 5.punktā un 1.pielikumā minētās prasības. Administratīvās lietas materiālos šādu mērīšanas līdzekļu piemērošanas un skaņas stipruma aprēķinu nav, līdz ar to atbildētājs nav rīkojies saskaņā ar materiālo un procesuālo tiesību normām.

[4] Administratīvajā rajona tiesā 2009.gada 23.oktobrī saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi *(lietas 24. – 28.lapa)*. Savos rakstveida

paskaidrojumos tiesai atbildētājs norāda, ka pieteicēja pieteikums ir nepamatots un noraidāms, pamatojoties uz turpmāk norādītajiem apstākļiem.

[4.1] Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes priekšpilsētas pārvaldes darbinieki pieteicēja administratīvo pārkāpumu konstatēja, pamatojoties uz izsaukumu, ka tiek traucēts apkārtējo personu miers, atskaņojot mūziku dzīvoklī */adrese/* (turpmāk arī Dzīvoklis Nr.*/dzīvokļa numurs/*) No personas, kas izsauca pašvaldības policijas darbiniekus, tika pieņemts rakstisks iesniegums, kā arī iegūti pietiekoši pierādījumi pieteicēja vainai apkārtējo personu miera traucēšanā. Iesniegumā lūgts saukt pie administratīvās atbildības kaimiņus no dzīvokļa */adrese/*, jo dzīvoklī pa naktīm pastāvīgi tiek atskaņota skaļa mūzika, līdz ar ko nav iespējams gulēt. Iesniegumā minētie fakti pierāda, ka mūzikas skaņas neatkarīgi no skaļuma bija traucējošas, kā rezultātā tika traucētas tiesības uz atpūtu naktī.

Policijas darbinieka ziņojumā norādīts, ka notikuma vietā telefoniskā pieteikuma sniedzēja dzīvoklī bija dzirdamas mūzikas skaņas, kas nāca no pieteicēja dzīvokļa. Mūzikas atskaņošanas fakts 2009.gada 15.jūlijā plkst.01.50 tika konstatēts, stāvot pie Dzīvokļa Nr.*/dzīvokļa numurs/* durvīm. Minētā dzīvokļa durvis pašvaldības policijas darbiniekiem atvēra pieteicējs, administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas laikā pieteicējs kategoriski atteicās izslēgt mūziku un pieprasīja, lai viņam uzrāda skaņas mērītāju, kas izmēra troksni. Notikuma vietā pieteicējs nepārtraukti centās izraisīt konfliktu, uz prasībām pārtraukt savas darbības, kā arī norādi, ka administratīvā pārkāpuma izdarīšana alkoholisko dzērienu izraisītā reibuma stāvoklī var tikt uzskatīta par atbildību pastiprinošu apstākli, pieteicējs nereaģēja, kā arī norādīja, ka pēc policijas darbinieku aizbraukšanas mūzikas skaļumu palielinās.

Iedzīvotāja sniegtā, kā arī notikuma vietā iegūtā informācija neapšaubāmi uzskatāma par pietiekamu, lai atzītu, ka pieteicējs 2009.gada 15.jūlijā plkst.01.50 traucēja apkārtējo personu mieru, atskaņojot mūziku ar valdījumā esošo skaņas iekārtu – mājas kinozāli „PHILIPS", līdz ar to, izdarot administratīvo pārkāpumu, kas kvalificējams pēc Saistošo noteikumu Nr.80 4.1.apakšpunkta.

[4.2] Saskaņā ar LAPK 9.panta pirmās daļas nosacījumiem par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība. LAPK 10.pants nosaka, ka administratīvais pārkāpums atzīstams par izdarītu ar nodomu, ja persona, kas to izdarījusi, ir apzinājusies savas darbības vai bezdarbības prettiesisko raksturu, paredzējusi tās kaitīgās sekas un vēlējusies vai apzināti pieļāvusi šo seku iestāšanos. No administratīvā pārkāpuma lietā Nr.03/ZV048889 apkopotajiem materiāliem izriet, ka pieteicējs administratīvo pārkāpumu izdarījis ar nodomu, jo apzinājās savas darbības prettiesisko raksturu un apzināti pieļāva šo seku iestāšanos.

Administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas gaitā tika noskaidrots, ka ir izdarīts administratīvais pārkāpums, noskaidrota vainīgā persona, kura ir

saucama pie administratīvās atbildības, kā arī izvērtēta atbildību mīkstinošo un pastiprinošo apstākļu esamība. Mūzikas atskaņošanas faktu no Dzīvokļa Nr./*dzīvokļa numurs/* apstiprina nama */adrese/* iedzīvotājs, pašvaldības policijas darbinieki, kuri atradās notikuma vietā, kā arī pieteicējs notikuma vietā un rakstiski iesniegtajā sūdzībā. Lietas izskatīšanas laikā konstatēts pieteicēja atbildību pastiprinošs apstāklis, t.i., pieteicējs prettiesisko darbību turpināja, neraugoties uz pašvaldības policijas darbinieku prasību to pārtraukt.

[4.3] Sūdzības izskatīšanas gaitā tika konstatēts, ka soda mērķis varētu tikt sasniegts ar mazāku atbildības līdzekli, ko pieļauj grozījumi Rīgas domes 2007.gada 19.jūnija saistošajos noteikumos Nr.80 „Sabiedriskās kārtības noteikumi Rīgā", kas stājās spēkā 2009.gada 31.jūlijā, jo saskaņā ar LAPK 8.panta otrās daļas nosacījumiem aktiem, kas mīkstina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem vai atbrīvo no tās, ir atpakaļejošs spēks, tas ir, tie attiecas arī uz pārkāpumiem, kas izdarīti pirms šo aktu izdošanas. Ņemot vērā augstāk minēto, Rīgas pašvaldības policijas pārvaldes priekšnieks ar Lēmumu nolēma grozīt ar Sākotnējo lēmumu noteikto naudas sodu, nosakot naudas sodu Ls 60,00 apmērā.

[4.4] Nav pamatota pieteicēja norāde, ka pārkāpuma kvalificēšana pēc Saistošo noteikumu Nr.80 4.1.punkta nav pareiza, jo atbildība par šādu pārkāpumu paredzēta LAPK 167.^{1}pantā.

Likuma „Par pašvaldībām" 45.pants nosaka, ka pašvaldība saistošos noteikumus triju darba dienu laikā pēc to parakstīšanas rakstveidā un elektroniskā veidā nosūta atzinuma sniegšanai Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrijai, kura ne vēlāk kā mēneša laikā no saistošo noteikumu saņemšanas izvērtē pašvaldības pieņemto saistošo noteikumu tiesiskumu un nosūta pašvaldībai attiecīgu atzinumu. Ja Reģionālās attīstības un pašvaldību lietu ministrijas atzinumā nav izteikti iebildumi par pieņemto saistošo noteikumu tiesiskumu vai pašvaldībai likumā noteiktajā termiņā atzinums nav nosūtīts, pašvaldība publicē pieņemtos saistošos noteikumus.

LAPK 167.^{1} pantā ir noteikta personu atbildība par jebkāda veida darbību, kas rada troksni un pārsniedz attiecīgajā diennakts stundā noteikto akustiskā trokšņa pieļaujamo normatīvu vai vides trokšņa robežlielumu. Lai fiksētu LAPK minēto pārkāpumu, ir nepieciešams veikt mērījumus Ministru kabineta noteiktajā kārtībā. Ar šiem mērījumiem ir iespējams fiksēt tikai pastāvīgu, ilgstošu troksni, kas var būt potenciālais veselības traucējumu izraisītājs. Saistošo noteikumu Nr.80 4.1.apakšpunktā noteiktā norma nenosaka trokšņa mērījumu veikšanas nepieciešamību, līdz ar to pieteicēja norāde par nepieciešamību veikt mērījumus nav pamatota. Šo kārtību apstiprina grozījumi Saistošajos noteikumos Nr.80. kas stājušies spēkā 2009.gada 31.jūlijā, grozot 4.1.apakšpunktu, nosakot, ka Rīgas administratīvajā teritorijā aizliegts trokšņot, ja tas traucē apkārtējo personu mieru, iestāžu, organizāciju normālu darbību, bet nav saistīts ar satiksmi vai pasākumiem, kas saskaņoti ar Rīgas pilsētas izpilddirektoru, un troksnim nav pastāvīgs raksturs. Par pastāvīga trokšņa radīšanu ar savu darbību vai bezdarbību, kas pārsniedz normatīvajos aktos noteiktos trokšņa normatīvus vai robežlielumus, vainīgā persona saucama pie

atbildības likumā noteiktajā kārtībā. No iepriekš minētā izriet, ka LAPK 167.[1]pants neparedz sankciju par īslaicīgu vai epizodisku personu miera traucēšanu ar skaļu troksni. Saistošie noteikumi Nr.80 nosaka ierobežojumus attiecībā uz sabiedriskā miera neievērošanu, t.i., par tāda trokšņa radīšanu, kas ir īslaicīgs vai epizodisks un to nav iespējams fiksēt Ministru kabineta noteiktajā kārtībā, turklāt soda apmērs par šo pārkāpumu ir atkarīgs ne tikai no pārkāpuma būtības, bet arī no pārkāpuma izdarīšanas laika, taču tas nav lielāks par LAPK paredzēto sodu par ilgstoša trokšņa radīšanu.

Ņemot vērā iepriekš minēto, nevar uzskatīt, ka LAPK 167.[1] pants un Saistošo noteikumu Nr.80 4.1.apakšpunkts pēc savas būtības un mērķa būtu identiski pārkāpumi.

[4.5] Papildus atbildētājs norāda, ka Rīgas pašvaldības policija trokšņu līmeņa mērījumus neveic, jo Ministru kabineta noteikumu Nr.598 4.punkts nosaka, ka akustiskā trokšņa mērījuma veikšanu tiesīgas veikt laboratorija, kuras akreditētas valsts aģentūrā „Latvijas Nacionālais akreditācijas birojs" atbilstoši standartam LVS EN ISO/IEC 17025:2005 „Testēšanas un kalibrēšanas laboratoriju kompetences vispārīgās prasības" un par kurām Ekonomikas ministrija ir publicējusi paziņojumu laikrakstā „Latvijas Vēstnesis" vai citās Eiropas Savienības dalībvalstīs akreditētās laboratorijās, kuras veicot trokšņa mērījumus, ievēro Ministru kabineta noteikumu Nr.598 5.punktā un 1.pielikumā minētās prasības.

[5] Pieteicējs ir piekritis administratīvās lietas izskatīšanai rakstveida procesā *(lietas 22.lapa)*. Līdz ar to atbilstoši Administratīvā procesa likuma 114.pantam lieta izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar procesa dalībnieku lietā iesniegtajiem rakstveida paskaidrojumiem, secina, ka pieteikums *ir noraidāms*.

[7] Tiesa konstatē, ka ar pārsūdzēto Lēmumu atbildētājs atstājis negrozītu Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes priekšpilsētas pārvaldes priekšnieka vietnieka lēmumu Nr.D57/03/ZV048889 daļā par pieteicēja izdarīto Saistošo noteikumu Nr.80 4.1.apakšpunkta pārkāpumu, savukārt grozīja daļā par pieteicējam piemēroto naudas sodu, to samazinot no Ls 100 uz Ls 60.

Tādējādi tiesai jānoskaidro, vai pieteicējs ir pārkāpis Saistošo noteikumu Nr.80 4.1.apakšpunkta prasības un atbildētājs Lēmumu ir pieņēmis pamatoti.

[8] Saistošo noteikumu Nr.80 4.1.apakšpunkts *(noteikumu redakcijā, kas bija spēkā līdz 2009.gada 30.jūlijam)* noteica, ka Rīgas administratīvajā teritorijā aizliegts trokšņot, ja tas traucē apkārtējo personu mieru, iestāžu, organizāciju normālu darbību, bet nav saistīts ar satiksmi vai pasākumiem, kas saskaņoti ar Rīgas pilsētas izpilddirektoru.

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši šai tiesību normai, nepieciešams konstatēt, ka persona Rīgas administratīvajā teritorijā izraisījusi troksni, kas traucējis apkārtējo personu mieru, iestāžu,

organizāciju normālu darbību, bet nav saistīts ar satiksmi vai pasākumiem, kas saskaņoti ar Rīgas pilsētas izpilddirektoru.

[9] No izskatāmās lietas materiāliem, tai skaitā no pieteicēja 2009.gada 24.jūlija paskaidrojuma *(lietas 36. un 37.lapa)* tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka pieteicējs 2009.gada 15.jūlijā plkst.01.50 savā dzīves vietā atskaņojis mūziku ar skaņas iekārtu – mājas kinozāli „PHILIPS", tātad radījis troksni.

Lietā nav strīda arī par to, ka pieteicējs šo troksni radījis savā dzīves vietā */adrese/*, tātad Rīgas administratīvajā teritorijā, kā arī par to, ka pieteicējs šo troksni neradīja ar Rīgas pilsētas izpilddirektoru saskaņotā pasākumā.

Lietā strīds ir par to, vai, radot ar mūzikas skaņas iekārtu (mājas kinozāle „PHILIPS") troksni, pieteicējs ir izdarījis Saistošo noteikumu Nr.80 4.1.apakšpunktā paredzēto administratīvo pārkāpumu, proti, traucējis apkārtējo personu mieru, iestāžu, organizāciju normālu darbību. Līdz ar to, vai atbildētāja lēmums ir pamatots un tiesisks.

[10] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar šā panta otro daļu pirmajā daļā minētos faktus cita starp konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām un citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tātad par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot protokoli, personas iesniegumi un paskaidrojumi, liecinieku liecības, kā arī policijas darbinieku sastādītie ziņojumi.

Ar lietas materiāliem tiesa konstatē turpmāk norādītos pierādījumus.

[10.1] *L.M.* 2009.gada 15.jūlija iesniegums, kurā viņa norāda, ka minētajā datumā izsaukusi policiju, jo viņas kaimiņi no dzīvokļa Nr.*/dzīvokļa numurs/* pastāvīgi pa naktīm atskaņo skaļu mūziku, līdz ar to viņa nevar mierīgi gulēt. Mūzikas atskaņošana notiek no plkst.23.30 līdz plkst.02.00 naktī *(lietas 30.lapa)*.

[10.2] Administratīvā pārkāpuma protokols ZV Nr.048889, kas noformēts 2009.gada 15.jūlijā plkst.02.00 */adrese/*. Protokolā konstatēts, ka pieteicējs 2009.gada 15.jūlijā plkst.01.50 */adrese/* trokšņoja, atskaņojot skaļu mūziku ar valdījumā esošu skaņas iekārtu – mājas kinozāli „PHILIPS". Protokolā konstatējams pieteicēja pašrocīgi veiktais ieraksts: *„nepiekrītu" (lietas 29.lapa)*.

[10.3] Pārvaldes sabiedriskās kārtības sargāšanas nodaļas inspektora *V.Š.* 2009.gada 15.jūlija ziņojums, kurā viņš norāda, ka 2009.gada 15.jūlijā plkst.01.25 operatīvā grupa, kuras sastāvā bija viņš, *M.S.* un *Z.L.*, saņēma informāciju no dežūrdaļas, ka zvanījusi */adrese/* iedzīvotāja *M.* un informējusi, ka minētās mājas dzīvoklī Nr.*/dzīvokļa numurs/* tiek atskaņota skaļa mūzika. Policijas darbinieks norāda, ka plkst.01.36 viņi ieradušies */adrese/*, kura durvis

atvēra pati izsaucēja, t.i., *L.M.*. Viņa palūgusi no viņas pieņemt iesniegumu, jo kaimiņi no dzīvokļa Nr.*/dzīvokļa numurs/* esot nekaunīgi un kopš 23.30 atskaņo skaļu mūziku. Policijas darbinieks arī norāda, ka, noformējot minēto iesniegumu, bija dzirdama skaļa mūzika, kas skanējusi tieši virs izsaucējas dzīvokļa. Pēc iesnieguma pieņemšanas policijas darbinieki devušies uz dzīvokli Nr.*/dzīvokļa numurs/*, kura durvis atvēra vīrietis. Stādoties priekšā, policijas darbinieki konstatējuši, ka dzīvoklī Nr.*/dzīvokļa numurs/* ļoti skaļi skanēja mūzika. *V.Š.* arī norāda, ka vīrietis, kurš atvēra durvis bija pieteicējs, kurš policijas darbiniekus informēja, ka ir konkrētā dzīvokļa saimnieks. Uz policijas darbinieku uzaicinājumu nogriezt mūziku klusāk, pieteicējs kategoriski atteicās to darīt, pierasot policijas darbiniekiem uzrādīt trokšņu radītāju, kas izmērītu troksni. *V.Š.* arī norādīja, ka pieteicējs Protokola sastādīšanas laikā nepārtraukti mēģinājis policijas darbiniekus izaicināt uz nopietnāku konfliktu, jo bijis alkohola reibumā *(lietas 33. un 34.lapa)*.

[10.4] Pieteicēja 2009.gada 24.jūlija paskaidrojums. Paskaidrojumā norādīts, ka 2009.gada 15.jūlijā plkst.01.50 pieteicēja dzīves vietā */adrese/* bija ieradušies Rīgas pašvaldības policijas darbinieki, kuri sastādījuši administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.048889 par Saistošo Noteikumu Nr.80 4.1.apakšpunkta pārkāpumu. Protokols sastādīts par to, ka pieteicējs trokšņojis, atskaņojot skaļu mūziku ar valdījumā esošu skaņas iekārtu – mājas kinozāli „PHILIPS". Pieteicējs paskaidrojumā norāda, ka 2009.gada 15.jūlijā spēkā bija LAPK 167.[1] pants, kas noteica atbildību par akustiskā trokšņa normatīvu un vides trokšņa robežlieluma pārkāpšanu. Šā panta pirmā daļa paredzēja, ka fiziskajām personām izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu no Ls 20 līdz Ls 250 par jebkāda veida darbību, kas rada troksni un pārsniedz attiecīgā diennakts stundā noteikto akustiskā trokšņa robežlielumu. Tādējādi izriet, ka uz administratīvā pārkāpuma izdarīšanas dienu LAPK 167.[1] panta pirmā daļa jau paredzēja administratīvo atbildību par akustiskā trokšņa normatīvu un vides trokšņa robežlielumu neievērošanu. Līdz ar to pieteicējam nevarēja piemērot administratīvo atbildību saskaņā ar Saistošajiem noteikumiem Nr.80, jo atbildība jau bija noteikta LAPK. Papildus pieteicējs norāda, ka viņa dzīvoklī 2009.gada 15.jūlijā īslaicīgi atskaņotā mūzika nebija tik skaļa, lai tā varētu traucēt apkārtējo personu mieru, kā arī to, ka Protokolā nav norādīts ne skaņas stiprums, ne mērierīce, ar kuru tas fiksēts *(lietas 36. un 37.lapa)*.

[11] Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmā daļa noteic, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

Tiesa, izvērtējot pieteicēja paskaidrojumā norādīto, ka viņa dzīvoklī 2009.gada 15.jūlijā īslaicīgi atskaņotā mūzika nebija tik skaļa, lai tā varētu traucēt apkārtējo personu mieru, salīdzinājumā ar *L.M.* 2009.gada 15.jūlija iesniegumā, Administratīvā pārkāpuma protokolā un Rīgas pašvaldības policijas darbinieka *V.Š.* 2009.gada 15.jūlija ziņojumā norādīto, konstatē, ka tie atšķiras

daļā par faktiskajiem apstākļiem, proti, vai pieteicēja radītais troksnis traucējis apkārtējo personu mieru.

Izvērtējot pieteicēja argumentu par to, ka viņa dzīvoklī 2009.gada 15.jūlijā īslaicīgi atskaņotā mūzika nebija tik skaļa, lai tā varētu traucēt apkārtējo personu mieru, tiesa secina, ka šajā lietā nav neviena pierādījuma, kas apstiprinātu šo pieteicēja argumentu. Bet ir trīs pierādījumi – 2009.gada 15.jūlija administratīvā pārkāpuma protokols ZV Nr.048889, *L.M.* 2009.gada 15.jūlija iesniegums, kā arī *V.Š.* 2009.gada 15.jūlija ziņojums, kuros konstatētie faktiskie apstākļi norāda, ka tieši pieteicēja rīcība, 2009.gada 15.jūlijā plkst.01.50 savā dzīves vietā atskaņojot mūziku ar skaņas iekārtu – mājas kinozāli „PHILIPS", radījusi tādu troksni, kas traucējis apkārtējo personu mieru, konkrēti *L.M.* mieru. Pēc būtības to, ka *L.M.* miers bijis traucēts apliecina arī pats Rīgas pašvaldības policijas darbinieku izsaukšanas fakts, jo normālos sadzīves apstākļos plkst.01.25 cilvēki guļ, tātad atrodas naktsmierā, protams, ja šis naktsmiers netiek traucēts no trešo personu puses.

Tādējādi tiesa atzīst, ka izskatāmajā lietā ir pierādīts tas faktiskais apstāklis, ka pieteicējs, 2009.gada 15.jūlijā plkst.01.50 savā dzīves vietā atskaņojot mūziku ar skaņas iekārtu – mājas kinozāli „PHILIPS", radījis tādu troksni, kas traucējis *L.M.* naktsmieru.

[12] Pieteicējs gan 2009.gada 24.jūlija paskaidrojumā, gan arī pieteikumā tiesai norādījis, ka atbildētājs administratīvo atbildību saskaņā ar Saistošo noteikumu Nr.80 4.1.apakšpunktu viņam piemērot nevarēja, jo par tāda veida pārkāpumiem atbildība jau bija noteikta LAPK 167.[1] pantā.

Tiesa norāda, ka Saistošo noteikumu Nr.80 4.1.apakšpunktā un LAPK 167.[1] pantā noteikti dažādi administratīvie pārkāpumi.

Ministru kabineta 2004.gada 13.jūlija noteikumi Nr.598 „Noteikumi par akustiskā trokšņa normatīviem dzīvojamo un publisko ēku telpās" (turpmāk arī Noteikumi Nr.598) noteic akustiskā trokšņa pieļaujamos normatīvus dzīvojamo un publisko ēku telpās, ar mērķi nodrošināt cilvēku aizsardzību pret akustiskā trokšņa (nelabvēlīgas, traucējošas visu veidu skaņas gaisa vidē, kas rada diskomfortu, ietekmē dzirdi un traucē akustisko komunikāciju) nelabvēlīgo iedarbību. Minēto noteikumu 6.punkts cita starp noteic, ka vietējā pašvaldība tās administratīvajā teritorijā ir tiesīga noteikt stingrākus pieļaujamos normatīvus dzīvojamo un publisko ēku telpām.

Tādējādi ar minēto tiesību normu pašvaldībām ir deleģētas tiesības savā administratīvajā teritorijā noteikt stingrākus trokšņu normatīvos, pie tam pašvaldībām nav noteikts šos stingrākos trokšņu normatīvus izteikt fizikālos lielumos, kas raksturotu šo troksni, proti, noteikt konkrētus skaitliskus normatīvus. Pašvaldības šo deleģējumu realizē ar Saistošajiem noteikumiem, konkrētajā gadījumā Rīgas pilsētas Dome ar Saistošajiem noteikumiem Nr.80, to 4.1.apakšpunktā nosakot stingrākus trokšņu normatīvus – trokšņi, kas traucē iedzīvotāju mieru, iestāžu vai organizāciju normālu darbību.

LAPK 167.[1] pantā paredzēta atbildība par prettiesisku darbību, kas apdraud noteikto sabiedrisko kārtību. Šajā tiesību normā administratīvā atbildība ir paredzēta par tāda trokšņa radīšanu, kas pārsniedz attiecīgajā diennakts stundā

noteikto akustiskā trokšņa pieļaujamo normatīvu vai vides trokšņa robežlielumu. Tātad šajā gadījumā administratīvā atbildība ir paredzēta personai, kura radījusi troksni, kas pārsniedz tiesību normās noteiktu normatīvu vai vides akustiskā trokšņa robežlielumu, piemēram, Ministru kabineta 2004.gada 13.jūlija noteikumu Nr.598 2.pielikumā noteikto pieļaujamo akustisko trokšņu pārsniegšanu.

Savukārt Saistošo noteikumu Nr.80 4.1.apakšpunktā paredzēta atbildība par prettiesisku darbību, kas apdraud noteikto sabiedrisko kārtību, tai skaitā arī sabiedrisko mieru. Šajā tiesību normā paredzētais pārkāpums izpaužas darbībā – trokšņa radīšanā, kuras rezultātā pilsētas teritorijā tiek traucēts iedzīvotāju miers, iestāžu vai organizāciju normāla darbība, bet nav saistīts ar satiksmi vai pasākumiem, kas saskaņoti ar Rīgas pilsētas izpilddirektoru. Pie tam radītais troksnis var arī nepārsniegt tiesību normās noteiktos normatīvus, bet tomēr tas var traucēt gan iedzīvotāju mieru, gan arī iestāžu vai organizāciju normālu darbību. Tādēļ objektīvie apstākļi, proti, vai vainīgās personas darbības traucē iedzīvotāju mieru, iestāžu vai organizāciju normālu darbību, izvērtējami katras konkrētas lietas ietvaros. Šādos gadījumos nav izšķirošas nozīmes radīto akustisko trokšņu rādījumiem, bet gan faktiskajam apstāklim, ka troksnis traucējis iedzīvotāju mieru, iestāžu vai organizāciju normālu darbību.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka pārkāpums, par kuru atbildība paredzēta Saistošo noteikumu Nr.80 4.1.apakšpunktā nav paredzēts likumos, tai skaitā arī Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā, tādējādi Rīgas pilsētas Dome bija tiesīga noteikt Saistošajos noteikumos Nr.80 atbildību par pieteicēja izdarīto administratīvo pārkāpumu. Pie līdzīga atzinuma 2009.gada 2.novembra spriedumā nonākusi arī Administratīvā apgabaltiesa *(skat. sal. Administratīvās apgabaltiesas 2009.gada 2.novembra sprieduma lietā Nr.A42527806 10.punktu).* Līdz ar to pieteicēja arguments ir nepamatots un noraidāms.

[13] Administratīvo tiesu praksē ir atzīts, ka sabiedriskā miera traucēšana ir konstatējama, piemēram, ja nav ievērotas cilvēka tiesības uz naktsmieru, pārkāpta personas vai viņas mājokļa neaizskaramība, ierobežotas personas iespējas brīvi pārvietoties, persona ir spiesta pārtraukt vai atteikties no likumīgām darbībām (piedalīšanās kultūras vai sporta pasākumos, iepirkšanās, braukšana ar sabiedrisko transportu u.tml.), uzņēmums vai organizācija ir spiesti pārtraukt savu darbu (*sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 9.marta sprieduma lietā Nr.SKA-61/2007 8.punktu*).

Konstatējot, ka pieteicējs, 2009.gada 15.jūlijā plkst.01.50 savā dzīves vietā atskaņojot mūziku ar skaņas iekārtu – mājas kinozāli „PHILIPS", radījis tādu troksni, kas traucējis *L.M.* naktsmieru, tiesa atzīst, ka pieteicējs ar savām darbībām traucējis sabiedrisko mieru, līdz ar to izdarījis Saistošo noteikumu Nr.80 4.1.apakšpunktā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

[14] Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus. Saskaņā ar LAPK 32.pantu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka

normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Noteikumu Nr.80 15.punkts *(noteikumu redakcijā, kas bija spēkā līdz 2009.gada 30.jūlijam)* noteica, ka par šo noteikumu 4.1.apakšpunktā noteikto prasību neievērošanu, ja pārkāpums ir izdarīts laikā no plkst.07.00 līdz plkst. 23.00, uzliek naudas sodu fiziskajām personām līdz simt latiem, savukārt, ja pārkāpums ir izdarīts laikā no plkst.23.00 līdz plkst.07.00, fiziskajām personām uzliek naudas sodu no simt latiem līdz divsimt piecdesmit latiem. Savukārt no 2009.gada 31.jūlija spēkā esošā noteikumu redakcija noteic, ka par 4.1.apakšpunktā noteikto prasību neievērošanu, ja pārkāpums ir izdarīts laikā no plkst.07.00 līdz plkst. 23.00, uzliek naudas sodu fiziskajām personām līdz simt latiem, savukārt, ja pārkāpums ir izdarīts laikā no plkst. 23.00 līdz plkst.07.00, fiziskajām personām uzliek naudas sodu no divdesmit latiem līdz simt piecdesmit latiem.

Ar Sākotnējo lēmumu pieteicējam uzlikts naudas sods Ls 100. Savukārt Lēmumā atbildētājs, norādot, ka administratīvā soda mērķi varētu sasniegt ar mazāku atbildības līdzekli, ko pieļauj grozījumi Saistošajos noteikumos Nr.80, kā arī pamatojoties uz LAPK 8.panta otro daļu, pieteicējam uzlikto sodu grozījis, to samazinot no Ls 100 un Ls 60.

Saskaņā ar LAPK 8.panta otro daļu, aktiem, kas mīkstina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem vai atbrīvo no tās, ir atpakaļejošs spēks, tas ir, tie attiecas arī uz pārkāpumiem, kas izdarīti pirms šo aktu izdošanas. Tādējādi, tiesa atzīst, ka atbildētājs pamatoti uzlicis pieteicējam naudas sodu saskaņā ar Noteikumu Nr.80 15.punktā noteikto sankciju, kas ir spēkā no 2009.gada 31.jūlija, proti, ja pārkāpums ir izdarīts laikā no plkst. 23.00 līdz plkst.07.00, fiziskajām personām uzliek naudas sodu no divdesmit latiem līdz simt piecdesmit latiem.

Attiecībā par piemēroto naudas sodu, tiesa atzīst, ka šajā gadījumā nav iespējams lemt par to, vai naudas sods ir nepieciešams, un tas ir piemērots, jo sankcija neparedz nepiemērot naudas sodu vispār. Līdz ar to ir lemjams jautājums tikai par tā apmēru.

Atbildētājs pieteicēja rīcībā nav konstatējis atbildību mīkstinošos apstākļus, bet konstatējis vienu atbildību pastiprinošo apstākli, LAPK 34.panta pirmās daļas 1.punktā noteikto apstākli – prettiesiska rīcība turpināta, neraugoties uz pilnvaroto personu prasību to izbeigt *(lietas 39.lapa)*.

Tiesa, ņemot vērā atbildētāja konstatēto atbildību pastiprinošo apstākli, kā arī pieteicēja izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu, proti, ka administratīvais pārkāpums izdarīts nakts laikā, daudzdzīvokļu mājā, tātad vietā ar ievērojamu iedzīvotāju intensitāti, ka pārkāpums no plkst.23.30 turpinājies līdz plkst. 01.50, kad Rīgas pašvaldības policijas darbinieki bija nonākuši līdz pieteicējam, tātad vairāk nekā divas stundas, atzīst, ka atbildētāja piemērotais naudas sods Ls 60 apmērā ir samērīgs un atbilstošs pieteicēja izdarītajam administratīvajam pārkāpumam.

[15] Ņemot vērā visu iepriekš konstatēto, tiesa secina, ka administratīvā soda piemērošanā atbildētājs ievērojis LAPK noteikto lietvedību administratīvo

pārkāpumu lietās. Atbildētājs, atkārtoti izskatot lietu pēc būtības, ir izvērtējis izdarīto pārkāpumu un pierādījumus, kā arī no tiem izrietošos loģiskos secinājumus. Lēmums atbilst Administratīvā procesa likuma un LAPK noteikumiem, izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tādēļ tiesai nav pamata to atcelt.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes priekšpilsētas pārvaldes 2009.gada 27.augusta nolēmums Nr.D57/03/ZV048889/1 ir tiesisks un pamatots, bet pieteicēja pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu, 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes priekšpilsētas pārvaldes 2009.gada 27.augusta nolēmumu Nr.D57/03/ZV048889/1.

Noraidīt *S.S.* pieteikumu par Rīgas pašvaldības policijas Vidzemes priekšpilsētas pārvaldes 2009.gada 27.augusta nolēmuma Nr.D57/03/ZV048889/1 atcelšanu.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2010.gada 4.februārī.

Tiesnesis *(paraksts)* G.Ploriņš

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnesis_____G.Ploriņš
Valmierā, 2010.gada 4.februārī